

Tenisový svět pomáhal hořící Austrálii a trochu mi připadalo zvláštní, že při tom chtěl být až překotně vidět. Tenisté se na sociálních sítích předháněli prohlášeními, jakou cenu bude mít i pro záchranu koaly mývalovitého jejich eso, dvě tenistky dokonce ve vteřině udělaly plus ze svých minusů, „alespoň mě nebude mrzet, když udělám dvojchybu,“ řekla jedna z nich. Inu, i klopýtnutí má svou cenu...

Nick Kyrgios, rodák z Canberru, v jejímž okolí zuřily silné požáry, patřil k neaktivnějším v charitativních výzvách, tenisovému rebelovi pak bylo určitě jedno, že mnozí nevěřili jeho smutku, když ke čtvrtfinále s Nadalem přišel v replice dresu tragicky zemřelého Kobe Bryanta. Ale i kašpaři a klauni mají svou duši, konečně, on to byl, kdo přišel s nápadem uspořádat před Australian Open exhibici, na které se nakonec představila elita tenisového světa. Byl jedním z nejpilnějších, osnil, když pod trikem chránil malého klokánka, burcoval k pomoci své Austrálii a byl tak vemlouvavý, že by i úlisného a chamtivého Harpagona dokázal přesvědčit, aby se stal šéfem Charity. Kdo by si pomyslel, že syn řeckého otce a malajsijské matky se stane burácivým hrdinou Austrálie...

Přesto si pořád si myslím, že upřímná a noblesní je pomoc, která se nevytrubuje do světa a nedělá se hodně nahlas. Kdo přemítá, že když něco dá a sám pak bude mít miň, je na špatné cestě. Dát a radovat se z toho, je nejpřesvědčivější vítězství! Bezděčně jsem si vzpomněl na rok 2002, na největší povodeň v naší historii, Prahou v noci ze 13. na 14. srpna protékalo Vltavou skoro 5 000 kubíků vody za vteřinu, stokrát víc než v běžné dny! V jednu chvíli byl nápor vody tak prudký, že se po nárazech unášených trámů začaly třást kameny ve zdech Karlova mostu. Bylo to kolem druhé ráno, to se spojil nejsilnější proud Vltavy s Beroučkou a centrální štvanický dvorec byl až do prvního parta plný žluté nevlídné vody.

Kaderka pak letěl na US Open s několika desítkami fotografických povodňových alb, co stránka, to smutná dokumentace ničivých záplav, které způsobily českému tenisu stamilionové škody. Sám prezident ITF Francesco Ricci Bitti přišel s tím, že je potřeba českému tenisu pomoci, všichni, kdo v přehřátém New Yorku viděli Kaderkovo povodňové album, byli doslova zděšeni. Bývalá šéfkyně Americké tenisové asociace Juliet Leveringová projevila velkou účast, a nejen ona. Kaderka v kuloárech vyslechl několik ústních příslibů – a nepřišel ani dolar.

Jak to nakonec dopadlo doma? Kaderka dal jako první na Povodňové konto tenisové solidarity deset tisíc a v duchu věřil, že si číslo konta opišou nejlepší Češi, přidají se i ti, co měli v očích slzy, když se kolem Štvance valila voda a slavná antuka mizela v nenávratnu. Na kontě bylo nakonec deset tisíc prezidenta, 100 tisíc poslala paní Čiháková, pět set dolarů Honza Kukul, dva tisíce franků Švýcarský tenisový svaz, a pak pár nadšenců po stovkách... A už nic.

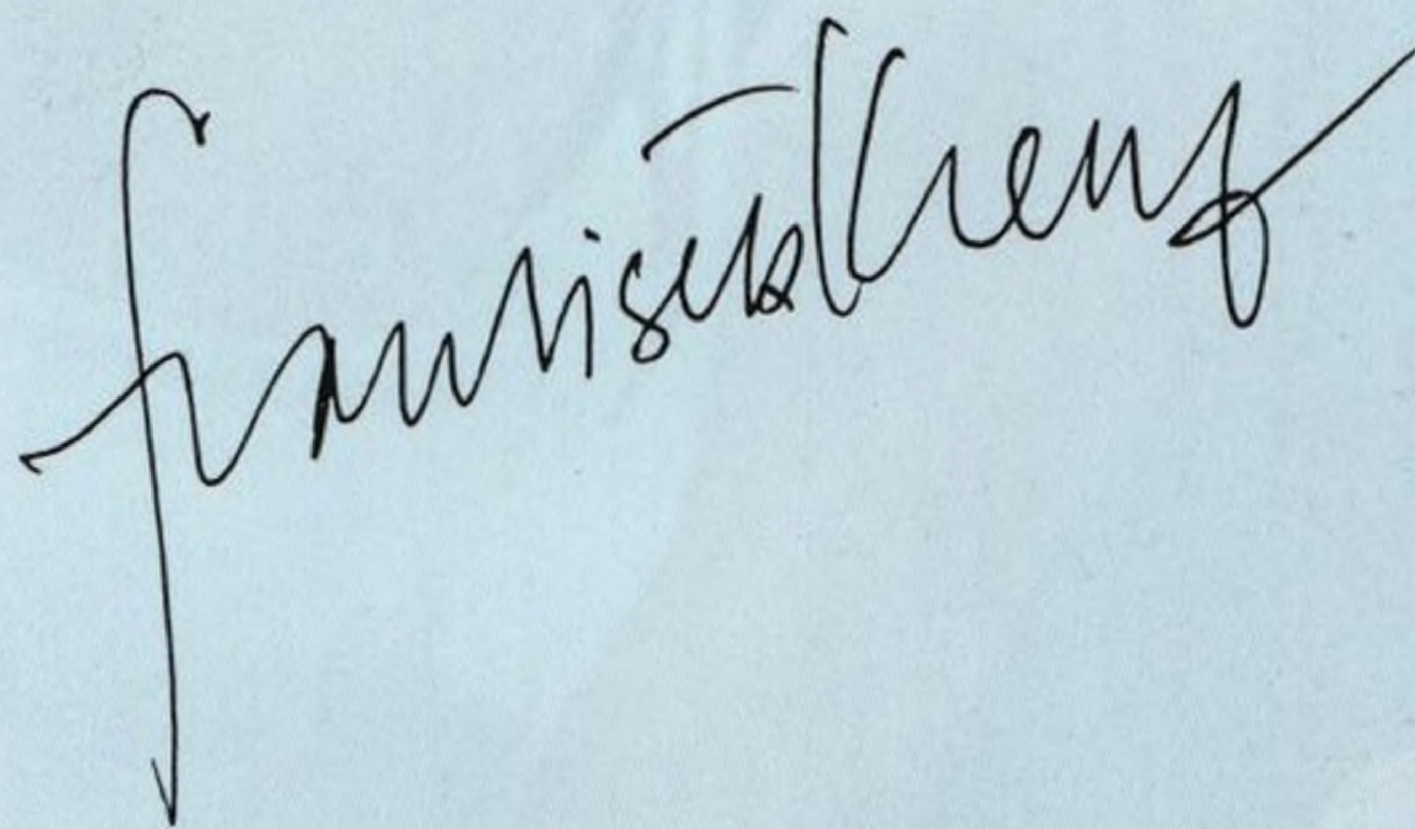
Na omluvu našich šampionů je možná třeba říct, že tehdy ještě sociální sítě spaly jak bájný rytí-

ři pod Blaníkem, facebook se narodil po velké vodě o dva roky později, Twitter o další dva roky později a možná si řekli – proč pomáhat, když se o mém gestu stejně nikdo nedoví. I to je druhá strana charity, s reklamními tabulemi s darovanými ciframi se kráčí jen při velkých show. Žádná z hvězd tehdy neposlala ani korunu...

Výzkumníci z Harvardovy univerzity, (nikdy jsem nepomyslel, že tato majestátná instituce má své kořeny už v roce 1636, má vlastní banku, policii i odvoz odpadků), se před časem zabývali – štěstím, jeho podstatou a přišli na to, že když jsme šťastní, pak má na nás naše okolí vliv jen z 10–15 %! Skoro vše vychází z nás samotných, z našeho nitra, pro některé – z duše. A co víc – o pocit štěstí musíme každodenně usilovat a pečovat. Jak? I v sebeuspěchanějším denním rytmu věnujme sami sobě každý den pět minut. Je to moc nebo málo? Přemýšlejme tři sta vteřin o sobě, co jsme udělali nebo mohli udělat líp, zda třeba cosi nedlužíme lidem kolem sebe či sami sobě. Šidíme se sami? Máme i k druhým čisté svědomí? Založme si symbolický deník svého svědomí a pokud nám už paměť neslouží, zapisujme si to. Dobré i špatné, radostné i ty nejsmutnější příběhy, protože umět vnímat smutek je důležitá životní očista. A položme si otázku – když pomáháme – nevykupujeme si tím své pomačkané svědomí? Nebo jste přesvědčeni, že pomáhat druhým je už vaše upřímná životní filozofie?

A pokud je svět kolem vás opravdu azurově čistý, je to jen dobře, máte šanci – žít podle vlastních představ. Umíte se radovat z radostí druhých, váš život má smysl, víc vyhrát v žádné loterii nemůžete. A buďte klidní, závist a zmar se k vám ani na vteřinu či krok nepřiblíží.

A hlavně nepřemýšlejme o tom, jakou cenu má pocit, že jste někomu pomohli. Ani největší a nejbájejší mudrcové světa vám nenabídnou odpověď. Rozhodnout se pomáhat – není o bohatství, ale o životní vteřině, kdy ve vás převáží slastný pocit, že můžete někoho udělat šťastným.

P. S.

Kdysi kdesi se ptali studenta na americké univerzitě, co by udělal, kdyby se na minutu stal všemocným ředitelem zeměkoule a pánem světa. Co řekl? Běžel bych za svou matkou a poděkoval jí, že jsem na světě. A kdyby dostal další minutu? Našel bych svého otce a poděkoval mu, že se seznámil s mojí mámou. A třetí minuta? Víte, co řekl? Už ji nechtěl, dal by tu hvězdnou minutu svému kamarádovi, ten by mu ale musel slíbit, že poděkuje také své mamince...

A když už ji nemáte, vzpomeňte si na ni. Když vám zvedne telefon, řekněte jí, jak moc ji máte rádi. I váš tenis pak bude mít šťastnější barvu.

Z OBSAHU

Australian Open	(6–8)
Ivo Kaderka: Týmové soutěže	(9–11)
ATP Cup	(12–14)
Zajímavosti ze světa	(15–16)
Příloha: Fiftýn plus	(I–XXXII)
Tenis na vozíku	(17)
Můj příběh: Gael Monfils	(18–20)
Juan Martin del Potro	(22–23)
Kei Nišikori	(24–25)
Před 40 lety: Hana Mandlíková	(26)
HMČR Milovice	(27)
Za oponou	(28–29)
Trenér (Jan Müller)	(30)
Dialog s Květou Peschkeovou	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 2. 2. 2020

Na titulu: DOMINIC THIEM byl na letošním Australian Open ve finále proti Novaku Djokovičovi velmi blízko vítězství

31. ročník, únor 2020

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.,

P. O. Box 72

225 72 Praha 025

Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90

predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz

Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Rumunská 28, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,

tel.: 604 545 555,

e-mail: smidaak@gmail.com

a T/Production, s r. o.,

e-mail: s.burian@seznam.cz